

ЯК МОСКОВІЯ ПРИВЛАСНИЛА ІСТОРІЮ КИЇВСЬКОЇ РУСІ

Ярослав ДАШКЕВИЧ,
доктор історичних наук

Створюючи свою українську державу, українці повинні переглянути й уточнити свою історію, базуючись на правді, достовірних фактах і історичних подіях. Перебуваючи упродовж століть під владою завойовників, українці фактично були позбавлені можливості впливу на формування національної свідомості і розвиток своєї історії, в результаті чого історія України написана переважно на догоду цим завойовникам. Особливо не з'ясованим є питання про претензії і домагання Московії, а в подальшому Росії, на історичну спадщину Київської Русі.

В романі-дослідженні В. Білінського (Країна Моксель або Московія // Київ: Видавництво ім. Олени Теліги, 2008, 2009, в трьох книгах) повідомляють факти, взяті з історичних джерел (переважно російських), що свідчать про докорінне перекручення історії Російської імперії, спрямоване на створенні історичної міфології про те, що Московія і Київська Русь мають спільні історичні корені, що Московія має «спадкові права» на Київську Русь.

Московські царі, а пізніше російські, розуміли, що без великого минулого неможливо створити велику націю, велику імперію. Для цього потрібно було прикрасити своє історичне минуле і навіть привласнити чуже. Тому московські царі, починаючи з Івана IV (Грозного) (1533-1584), поставили завдання привласнити історію Київської Русі, її славне минуле і створити офіційну міфологію Російської імперії.

На це можна було б не звертати уваги, якщо б ця міфологія не зачіпала корінних інтересів України, не була спрямована на повне знищення України – її історії, мови, культури.

Протягом століть, особливо з початком XVI ст., в голови людей втовкмачували і втовкмачують, що Російська держава і російський народ беруть початок від великого князівства Київського; що Київська Русь – колиска трьох братніх народів – російського, українського та білоруського; що росіяни за законом «старше братства» мають право на спадщину Київської Русі. Цією жалюгідною брехнею дотепер користується російська історіографія і державні діячі Росії.

Відомо що:

- *В час існування держави Київської Русі про Московську державу не було згадки. Відомо, що Московське князівство, як улус Золотої Орди, засноване ханом Менгу-Тимуром тільки в 1277 р. До цього часу Київська Русь уже існувала більше 300 років*
- *Немає ніяких фактів про зв'язок Київської Русі з фінським етносом землі «Моксель» і пізніше Московським князівством з князівствами земель Київської Русі до XVI ст. Тоді, як в 988 р. відбулося хрещення держави Київської Русі, фінські племена землі «Моксель» перебували в напівдикому стані.*

Відомо, що до кінця XV ст. не існувало російської держави, не було старшого брата «великороса» і російського народу, а була Суздальська земля – земля Моксель, а пізніше Московське князівство, що входило до складу Золотої Орди – держави Чингізидів. З кінця XIII до початку XVIII ст. народ цієї землі називали московитами.

Московські історики замовчують питання про своє національне походження.

Московити, великороси – хто вони?

Московити. У IX-XII ст. великий край від Тули, Рязані й теперішньої Московської області, *меря, весь, мокша, чудь, мордва, марі* та інші – все це народ «моксель». Дані племена стали згодом основою народу, що прозвав себе «великоросами».

На базі християнства на землі «Моксель» починає формуватися мова, яка з часом стала російською.

До XII ст. на землях «Моксель» проживали тільки фінські племена. Це підтверджують археологічні розкопки О.С. Уварова (Меряни та їхній побут за курганними розкопками 1872 р. – 215 с.). Із 7729 розкопаних курганів не виявлено жодного слов'янського поховання.

Брежнею є те, що Москва заснована Юрієм Довгоруком в 1147 р. Це міф, який не має доказового підтвердження. Москва, як поселення, була заснована 1272 р. Цього ж само року було проведено третій перепис населення Золотої Орди. При першому переписі (1237-1238 рр.) і другому (1254-1259 рр.) поселення Москва – не згадується.

Московія, як князівство, виникла в 1277 р. за наказом татаро-монгольського хана Менгу-Тимура і була звичайним улусом Золотої орди.

Великороси. Племя великоросів, або російський народ, як він сьогодні зветься, з'явилося близько XV-XVII ст. серед фінських племен: *мурома, мері, весі та ін.* Тоді зароджується його історія. Немає історії великоросів на землі Київській! Історія великоросів починається із «Залещанської землі», з Московії, які ніколи не були Руссю. Татаро-монголи, що прийшли на ці землі, зробили значний внесок у формування «великоросів».

На психологію великороса наклали відбиток заповзичення татаро-монгольського інстинкту завойовника, деспота, в якого основна мета – світове панування. Так до XVI ст. сформувався тип людини-завойовника, страшного у своєму неутті, люті й жорстокості. Цим людям не були потрібні європейська культура й писемність, для них є чужі такі категорії як мораль, чесність, сором, правдивість, людська гідність, історична пам'ять тощо. Значна частина татаро-монголів у XIII-XVI ст. влилася до складу великоросів, з них починають свій родовід понад 25 % російської шляхти. Ось деякі прізвища татар, які принесли славу імперії: Аракчеєв, Бунін, Грибоедов, Державін, Достоевський, Купрін, Плеханов, Салтиков-Шедрін, Тургенєв, Шереметьєв, Чаадаєв та багато інших.

Щоб привласнити історію Київської землі і увічнити цю крадіжку, великоросам треба було придушити український народ, загнати його в рабство, позбавити власного імені, виморити голодом тощо.

Українців, які виявилися як нація в XI-XII ст., а можливо, й раніше, оголосили «малоросами» й узялися втовкмачувати цю версію всьому світові. За найменший відступ від цієї версії людей страчували, знищували, засиляли в ГУЛАГи. Радянський період був особливо жорстоким.

Масовану державну фальсифікацію історії свого народу почав Петро I. Він уперше в 1701 р. видав указ про вилучення у покорених народів усіх письмових національних пам'яток: літописів, хронографів, хронік, давніх історичних записів, церковних документів, архівів тощо. Особливо це стосувалось України-Русі.

Ця Петрова фальсифікація стала основою для подальших фальсифікацій – написання так званих «загальноруських літописних зводів», в яких обґрунтовувалось право Московії на спадковість Київської Русі. На основі цих фальсифікацій 22 жовтня 1721 р. Московія оголосила себе Російською імперією, а москвитів – росіянами. Так було вкрадено у законних спадкоємців Київської Русі – українців – історичну назву Русь.

Петро I завіз з Європи велику кількість спеціалістів, у тому числі й професіоналів-істориків, яких залучив до написання і фальсифікації історії Російської держави.

Після Петра I, який перетворив Московію на Російську державу, еліта Московії почала замислюватися над необхідністю створення цілісної історії власної держави. За цю справу ретельно взялася імператриця Катерина II (1762-1796), яка не допускала думки про те, що в царському роду вона може бути поміж рядової татаро-монгольської знаті. Катерина II, по-європейськи освічена людина, ознайомившись з архівними першоджерелами, звернула увагу на те, що вся історія держави тримається на словесній білінній міфології й не має доказової бази.

Тож, Катерина II своїм указом від 4 грудня 1783 р. створює «Комісію для складання записок про древню історію переважно Росії» під керівництвом і доглядом графа А. П. Шувалова, в складі 10 видатних істориків.

Основне завдання, що було поставлене перед комісією, полягало в тому, аби за рахунок переробок літописів, написання нових літописних зводів та інших фальсифікацій обґрунтувати «законність» привласнення Московією історичної спадщини Київської Русі та створення історичної міфології держави Російської.

Не можна вічно жити в брехні!

Настав час, аби українські історики написали правдиву історію України, яка ґрунтувалась би не на фальсифікованих Катериною II літописах і заново написаних у XVIII ст. «загальноруських літописних зводах», а на історичних фактах, зафіксованих у документах, зокрема таких країн, як Польща, Туреччина, Греція, Іран та ін.

Люди мають знати правду.